

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

DE LEEUWENPRINS

Een toneelstuk voor kinderen en volwassenen
die voldoende fantasie hebben

door

1880
Dirk Dobbeleers

Naar een idee van Wim de Blick

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
1996
Nr. 2355

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ZES tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel
www.sabam.be

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagformulier dat, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie
www.stichtingbredero.nl

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *DE LEEUWENPRINS* op te voeren moet de naam van auteur *DIRK DOBBELEERS* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/1996/0220/048
ISBN- 978- 90-385-04643

© 1996 Toneelfonds J. Janssens/ Dirk Dobbeleers
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

Bieke : een avontuurlijk meisje dat genoeg fantasie heeft om vier andere kinderen blij te maken

Prins : een angstig leeuwje dat voorbestemd is om koning te worden, maar nog heel wat zal moeten leren (verliefd op Bieke)

Knul : de logé van Bieke (op wie hij duidelijk verliefd is), evolueert van terughoudend en verbaasd naar de evenknie van Bieke

Mama : evolueert van streng en saai naar speels en fantasierijk

Mama 2 : mama van Knul, doet eigenlijk niet veel meer dan Knul afzetten en een kort gesprekje voeren

Juf : klassieke schooljuffrouw, saai en moraliserend

(De juf en de mama van Knul kunnen indien nodig door dezelfde actrice gespeeld worden. De rol van de juf kan ook door een meester gespeeld worden.)

DECOR

We moeten tegelijk de actie in de woonkamer en in de slaapkamer van Bieke kunnen volgen. De meeste scènes spelen zich in de slaapkamer af. Die mag dus niet te klein zijn. Het speelvlak in de helft doen is volgens mij geen goede oplossing. Werk eventueel met een verhoog : op het verhoog bevindt zich de slaapkamer, de woonkamer bevindt zich ervoor. (Ook een L-vorm biedt mogelijkheden.)

Er is ook sprake van een hall en een keuken. Hun deuren geven gewoon uit op de woonkamer. In de buurt van de hall bevindt zich de badkamer. De deur van de badkamer moet niet zichtbaar zijn voor het publiek.

TIJDSTIP

Eerste bedrijf : een gewone werkdag, 's avonds rond etenstijd, later omstreeks bedtijd

Tweede bedrijf : dezelfde werkdag maar dan 's nachts

BELICHTING

Een groot deel van het stuk speelt zich 's nachts, bij schemerlicht, af. Maak de scène niet te donker, want dat is vervelend voor het publiek. Dat heeft tot gevolg dat kaarsen, zak- en nachtlampen verdacht veel licht geven.

E E R S T E B E D R I J F

(Bieke zit op haar bed. Ze leest voor uit een vertelboek. Dat boek is zo groot dat we Bieke niet kunnen zien. Prins, de troetel van Bieke, luistert gespannen naar het verhaal. Het is duidelijk dat hij bang is.)

BIEKE : Altdorf, een klein stadje in het Zwitserse kanton Uri. Landvoogd Geszler regeerde er met ijzeren hand. *(Prins rilt.)* Wanneer hij er niet was, plaatste Geszler zijn hoed op een paal. De mensen moesten die dan groeten. Willem Tell kwam op een dag samen met zijn zoontje Walter voorbij de hoed. Walter wilde het hoofddekseel groeten, maar zijn vader zei: "Die hoed kan mij gestolen worden. Kom, we gaan." De ongehoorzame Willem Tell komt niet ver. Een gerechtsdienaar had gezien dat vader en zoon Tell de hoed niet wilden groeten. Hij wilde Willem in de gevangenis laten werpen. *(Reactie Prins)* Er wordt wat getrokken en geroepen. Plots komt landvoogd Geszler te paard aangereden. De ambtenaar vertelt het hele verhaal. Walter zegt daarna trots tegen de kwade rechter: "Mijn vader kan voor u vanop honderd passen een appel uit een boom schieten." Geszler lacht vals. Hij geeft Tell het bevel een appel van het hoofd van zijn zoon te schieten omdat hij de hoed niet heeft willen groeten. *(Weer reactie van Prins)* Willem smeekt om genade, maar Geszler buldert: "Je schiet of je sterft met je zoon." *(Weer reactie van Prins.)* Omdat smeken niets helpt, bereidt Willem Tell zich voor op het schot. Walter is erg dapper, hij wil niet eens geblinddoekt worden. Doodstil staat hij met de appel op zijn hoofd. Vader Tell neemt een pijl en stopt een tweede pijl tussen zijn gordel. Ijzig kalm spant Willem Tell zijn boog, hij mikt, iedereen houdt de adem in... *(Bieke geeft een half afgeknabbelde appel aan Prins.)* Hou eens even vast!

PRINS : *(Gillend)* Help!

BIEKE : *(Zij doet het boek naar beneden.)* Wat heb jij, Prins? Je bibbert zo.

PRINS : Ik kan niet tegen de spanning, Bieke.

BIEKE : Prins toch, jij moet later de koning van de dieren worden. En een goede koning moet in de eerste plaats dapper zijn.

PRINS : Wil jij me niet helpen om dapper te worden, Bieke?

BIEKE : Natuurlijk, zotteke, jij bent toch mijn vriend.

PRINS : Zotteke? Let op je woorden, he! Je praat tegen een toekomstige koning. Zeg me liever wat ik moet doen om te bewijzen dat ik moedig ben.

BIEKE : Ik heb eens iemand van een hoge kerktoeren naar beneden zien springen.

PRINS : Was die dan niet dood?

BIEKE : Hij had wel een valscherf aan.

PRINS : Dat is inderdaad dapper!

BIEKE : Zou jij dat durven, Prins?

PRINS : Ik? Ik ben een leeuw, geen vogel, sprinkhaan of vleermuis.

BIEKE : Je moet het proberen. Als je niet dapper bent, dan kan je geen koning worden.

PRINS : Mijn zus Prinses weet niet hoeveel geluk ze heeft. Zij moet later geen koning worden.

BIEKE : Vooruit, niet zeuren! Aan de slag! Zie je die hoge kerktoeren daar? *(Ze wijst naar haar bureau of iets dergelijks.)*

PRINS : Natuurlijk, die kerktoeren staat al zolang ik weet naast de supermarkt en over de bank.

BIEKE : Klim er dan maar op!

PRINS : Eigenlijk heb ik een beetje hoogtevrees... altijd al gehad. Mag ik niet op de supermarkt klimmen? Dat is wat minder hoog. *(Prins maakt aanstalten om op het bed te klimmen.)*

BIEKE : Nee!

PRINS : De bank dan? *(Prins wil op een stoel klimmen.)*

BIEKE : Nee, de kerktoeren!

PRINS : Vooruit dan maar! *(Prins klimt op het bureau of een ander meubelstuk dat hoger is dan een stoel of een bed.)* Ik durf toch niet zo goed naar beneden te springen.

BIEKE : Moet ik soms je poot vasthouden? *(Prins knikt, voor zover een leeuw dat kan, schaapachtig ja.)* Ik tel tot drie en dan spring je. Eén, twee, drie! *(Prins springt niet.)*

PRINS : ... vier, vijf, zes, zeven ...

BIEKE : Stop met dat tellen! De koning van de dieren moet helemaal niet goed kunnen rekenen. Hij moet dapper zijn.

PRINS : Misschien word ik beter meester in plaats van koning.

BIEKE : Hou op met die flauwe kul! Wacht, ik kom naar boven.

PRINS : Al een geluk dat ik een leeuw ben.

BIEKE : Waarom?

PRINS : Dan kan ik het tenminste niet in mijn broek doen van de schrik.

BIEKE : Natuurlijk niet, je hebt geen broek aan.

PRINS : Als we nu eens samen springen...

BIEKE : (*is inmiddels boven*) Ja maar, ik moet geen koning worden.

PRINS : Een koning heeft toch altijd helpers in dienst? Meestal werken die harder dan de koning zelf. Misschien zijn die helpers ook wel dapperder dan de koning zelf.

BIEKE : Geen flauwe kul! Een koning is geen bangerik. Ben jij een leeuw of ben jij een mol? Eén, twee, drie! (*Bieke duwt Prins als het ware naar beneden.*)

PRINS : Oh, Bieke, dat was ongelooflijk leuk. Ik wil nog eens!

BIEKE : Daar hebben we geen tijd voor, Prins.

PRINS : Bedankt dat je me geholpen hebt.

BIEKE : Dat is graag gedaan! Elke koning heeft zo nu en dan eens een zetje nodig. Dit was de eerste proef. Ik heb nog een opdracht bedacht om te testen of je wel dapper genoeg bent om koning te worden. Kom eens hier!

PRINS : Je gaat me toch niet kietelen, want daar kan ik niet tegen.

BIEKE : Nee, ik ga je blinddoeken. (*Ze blinddoekt Prins.*)

PRINS : Brr, ik ben bang in het donker, Bieke.

BIEKE : Hoe is het mogelijk? Meneer de toekomstige koning heeft hoogtevrees en is bang in het donker.

PRINS : Heb jij dan nooit schrik?

BIEKE : Nee... of toch wel... Ik ben een beetje, een heel klein beetje bang van spinnen.

PRINS : Haha! Wie is er nu bang voor spinnen? Eén poot op die spin en ze is zo plat als een vijg.

BIEKE : Lach me niet uit! Begin liever aan je hindernis-senparcours.

PRINS : Brr, een hindernissenparcours. Alleen het woord al maakt me bang.

BIEKE : Vooruit, doe niet zo flauw. We zullen dat parcours samen afleggen.

PRINS : Was ik maar een leeuw. Leeuwinnen moeten helemaal niet dapper zijn. (*Bieke houdt een knuffel, een konijntje of een ander onschuldig dier, voor Prins. Deze voelt eraan en schrikt zich een ongeluk.*) Help! Een monster!

BIEKE : (*Terwijl ze de blinddoek even afdoet*) Het is niet waar! Een leeuw die bang is van een konijntje... Wat doe jij als je in de wildernis een konijntje tegenkomt?

PRINS : Het... euh... goedendag zeggen en het... euh... een pootje geven. (*Bieke lacht onbedaarlijk.*) Moet een koning dan niet beleefd zijn misschien?

BIEKE : Natuurlijk moet een koning beleefd zijn. Maar daar gaat het nu niet over. We verliezen kostbare tijd. Vooruit, we zetten onze hindernissentocht verder.
(Prins wordt weer geblinddoekt. Bieke neemt een ballon, die ergens in haar kamer hangt, mee. Ze gaan in de richting van het publiek.) Let op! We moeten een rivier oversteken. In het water krioelt het van de krokodillen. *(Bieke wil een grote stap nemen, maar Prins blijft stokstijf staan.)*

PRINS : Ik durf niet...

BIEKE : Daar gaan we weer. Van krokodillen hoef je toch niet bang te zijn.

PRINS : Ik begrijp jou niet. Van een klein spinnetje ben je bang, maar zo'n grote, gevaarlijke krokodil doet volgens jou niets.

BIEKE : Krokodillen slapen altijd. Ik weet dat van mijn bezoekjes aan de dierentuin.

PRINS : Dat denk jij maar... Ze doen alsof ze slapen, maar als er een prooi in hun buurt komt, besluipen ze die langs achter en ze slaan onverwachts toe. Een dapper dier is een krokodil dus ook niet.

BIEKE : Als je het zo bekijkt, dan zijn leeuwen ook geen dappere dieren. Tenslotte doden jullie alleen zieke, oude en jonge dieren.

PRINS : Dat heeft niets te maken met dapper zijn. Dat gaat over slim zijn. Wij doden de zieke dieren zodat die de gezonde dieren niet kunnen besmetten.

BIEKE : Zeur niet! We zijn er bijna. *(Samen doen ze een grote stap over de ingebeelde krokodillenvijver. Ze gaan verder. Bieke maakt aan het publiek duidelijk dat ze in de ballon gaat prikken. Er klinkt dus een knal.)*

PRINS : *(Hij duikt in elkaar.)* Help! De jagers komen!

BIEKE : Nu ben je zelfs al bang van een beetje lucht. *(De blinddoek wordt weer even afgenomen.)*

PRINS : Een ballon? Pestkop! Jij bent nog erger dan een hyena. *(Weer blinddoeken)* Heb ik nu nog niet bewezen dat ik dapper genoeg ben om koning te worden?

(Mama komt op. Ze heeft een boodschappentas of iets dergelijks bij. Ze doet de tas naar de keuken.)

BIEKE : Nog één proef moet je afleggen. *(Ze verlaten het podium. Ze gaan voor een meneer staan.)* Voor jouw voeten ... euh ... poten ligt een bal. Schop er tegen, zo hard je kan! *(Prins doet het.)*

PRINS : Moet een goede koning dan ook al kunnen voetballen?

(De toeschouwer zal wel een kreet of iets dergelijks laten. Bieke neemt de blinddoek af en Prins vlucht naar de slaapkamer. Mama op vanuit de keuken. Ze merkt dat de lampekap scheef staat. Ze wil die goed zetten en ziet dan dat de lamp - ergens - kapot is.)

BIEKE : *(Terwijl ze Prins achterna loopt)* Ben jij bang van zo'n smalle tweevoeter? Kijk eens wat een grote tanden en klauwen jij hebt. Als jij die meneer even lief vastpakt, dan blijft er alleen een portie appelmoes over.

PRINS : Mmm, appelmoes, lekker!

(Op dat moment roept mama vanuit de woonkamer.)

MAMA : *(Ze klinkt boos.)* Bieke, maak onmiddellijk dat je hier bent!

BIEKE : *(Nu is het haar beurt om bang te zijn.)* Oei, dat is mama. Ze klinkt erg boos. Als ze maar niet ontdekt heeft dat.... *(Ze fluistert iets in het oor van Prins.)*

PRINS : Oei, dan is het nu jouw beurt om dapper te zijn.

BIEKE : Je gaat toch mee?

PRINS : Natuurlijk ga ik mee! Ik ben toch je beste vriend!

BIEKE : Uitstekend! Kom, geef me een hand.

(Prins geeft Bieke een hand. Wanneer ze de slaapkamer verlaten, verbergt Prins zich ergens, onzichtbaar voor het publiek. Bieke heeft nu een pluche leeuw, die zoveel mogelijk op Prins lijkt, in haar hand. Mama heeft een bal in haar hand. De deur van de slaapkamer blijft openstaan.)

MAMA : Ik heb met jou een eitje te pellen. Ik zou wel eens willen weten hoe het komt dat mijn lievelingslamp stuk is. *(Het is even stil.)* Wel, ik wacht op een antwoord.

BIEKE : Ik euh ...

MAMA : Vooruit, als je het hebt durven doen, dan moet je er voor durven uitkomen.

BIEKE : Ik heb even in de woonkamer gevoetbald, mama ...

MAMA : Bieke toch, hoe vaak heb ik je al gezegd dat meisjes niet voetballen.

BIEKE : Ik heb maar één schot gegeven, mama. Ik zweer het. Kijk, het ging zo! *(Ze neemt de bal.)* Ik wilde naar het doel tussen de twee tafelpoten *(of iets derge-*

lijks) trappen, maar ik mikte slecht en de lamp... (Bieke maakt haar zin niet af. Ze heeft de bal - niet te hard - in het publiek getrapt.)

MAMA : Bieke toch! Nu doe je het weer! Moet alles kapot?

BIEKE : Het spijt me, mama. Echt waar...

MAMA : Ik hoop het, want als het nog eens gebeurt, maak ik je spaarpot leeg.

BIEKE : Is alles dan vergeten en vergeven, mama?

MAMA : *(Ze kijkt Bieke even indringend aan.)* Ach, vooruit dan maar! *(Ze omhelzen elkaar. Er wordt gebeld.)*

BIEKE : *(Bang)* Dat zal Knul zijn!

MAMA : Knul? Wie is dat nu weer?

BIEKE : Je bent toch niet vergeten dat Knul hier komt logeren, mama?

MAMA : Ach, ik begrijp het. Die Knul heet eigenlijk Pieter.

BIEKE : Ja, maar ik noem hem Knul omdat ik het zo'n toffe knul vind.

MAMA : *(Terwijl ze gaat opendoen)* Ik blijf hem toch maar Pieter noemen. *(Als mama af is, verschijnt de echte Prins weer. Het pluche beest wordt ergens weggemoffeld.)*

BIEKE : Ik hoop dat Knuls mama snel weggaat. Er is vanmorgen op school iets gebeurd. Ik ben bang dat mama nog bozer zal zijn dan daarnet.

PRINS : Wie is er nu bang omdat zijn mama een beetje boos is? BIEKE : Over bang zijn moet jij niets zeggen. Jij bent bang in het donker, je bent bang van een pluche konijn...

(Mama komt binnen. Ze heeft de juf (of meester) bij. Het pluche beest vervangt de echte Prins weer. Bieke krimpt ineen wanneer ze de juffrouw ziet.)

MAMA : Ik ben benieuwd wat u me te vertellen hebt, juffrouw. Ik hoop maar dat Bieke niets mispeuterd heeft.

JUF : U weet, mevrouw, dat wij alleen aan huis komen in dringende gevallen.

Vanmiddag was er een incident op de speelplaats. Plots kwam Pieter Van de Sande bij mij wenen omdat zijn bril kapot was. Alle kinderen zeiden dat Bieke het gedaan had.

MAMA : Pieter Van de Sande... Maar dat is de jongen die hier straks komt logeren. Als hij nog wil tenminste... Wat scheelt er jou de laatste tijd toch, Bieke?

BIEKE : Maar mama ...

MAMA : Zwijg! Bied liever je verontschuldiging aan.

BIEKE : Maar mama...

MAMA : Door tegen te strubbelen maak je het alleen erger.

BIEKE : Het spijt me, juf.

JUF : Ik hoop dat zoiets nooit meer gebeurt, Bieke. *(Tot mama)* Het probleem is dat de schoolverzekering geen schade aan brillen dekt. Daarom wou ik vragen of u zelf de kwestie van de kapotte bril met de moeder van Pieter wil regelen.

MAMA : Natuurlijk, juffrouw. Ik zie Pieters mama toch straks. Het spijt me dat Bieke u zoveel last heeft bezorgd.

JUF : *(Terwijl ze opstaat)* Ach, dat maakt deel uit van ons beroep. Tot ziens, mevrouw.

MAMA : Tot ziens, juffrouw, en nogmaals mijn excuses voor Biekes gedrag. Ik weet echt niet wat dat meisje de laatste tijd bezielt.

JUF : Dag, Bieke! Tot morgen!

BIEKE : Dag, juffrouw! *(Mama laat de juffrouw uit. De pluche Prins wordt weer de echte Prins.)* We kunnen ons beter vlug verstoppen, want mama's gezicht staat op onweer. *(Prins en Bieke gaan naar de slaapkamer. Onderweg)* Kan jij een geheim bewaren, Prins?

PRINS : Natuurlijk! Ik ben toch je vriend en vrienden kunnen een geheim bewaren. *(Bieke fluistert iets in het oor van Prins.)* Het is niet waar? Dat is erg knap van je!

(Mama komt de woonkamer binnen. Bieke en Prins verstoppen zich onder het bed.)

MAMA : Bieke! Kom hier! Bieke! Ze doet natuurlijk alsof ze me niet hoort. *(Ze roept in de richting van de slaapkamer.)* Als de mama van Pieter hier is, wil ik precies weten wat jij met die bril aangevangen hebt. Denk ondertussen maar eens goed na over al je fouten van vandaag.

PRINS : *(Kruipt vanonder het bed)* Ik ben blij dat ik niet in jouw schoenen sta.

BIEKE : *(lachend en ook haar schuilplaats verlatend)* Dat kan ook niet. Leeuwen dragen geen schoenen.

PRINS : Ik vrees dat jij straks niet meer zal lachen.

BIEKE : Je moet wel beloven dat je mijn geheim aan niemand zal verklappen.

PRINS : Ik beloof het.

BIEKE : Je moet het zweren.

PRINS : Ik zweer het.

(Bieke neemt haar vertelboek. Door voor te lezen wil ze zich stoerder voordoen dan ze is. Bovendien wil ze Prins bang maken. Dan is de aandacht niet meer op haar angst gericht.)

- BIEKE : Eindelijk laat Willem Tell de pijl los. Deze zoeft trillend door de lucht en... doet de appel uiteenspatten. Walter rent dolblij naar zijn vader en omhelst hem. Landvoogd Geszler feliciteert Willem Tell met zijn knap schot. De strenge heerser vraagt waarom Tell een tweede pijl tussen zijn gordel gestoken had. "Met deze pijl zou ik u doodgeschoten hebben als de eerste pijl mijn zoon getroffen had." *(Duidelijk angst van Prins.)* Geszler wordt woedend en laat Willem Tell gevangen nemen. De gehate landvoogd brengt de gevangene per schip naar Küssnacht. Onderweg breekt een hevig onweer los. *(Reactie van Prins)* Het schip wordt uit koers geslagen. De bemanning denkt dat haar laatste uur geslagen is. Een van hen herinnert zich plots dat Willem Tell een goede stuurman is. Geszler maakt zijn boeien los. *(Reactie van Prins)* Tell laat het schip vlak naast een rotsblok varen. Hij waagt een sprong, komt op de harde rotsen terecht, verbijt zijn pijn en weet te ontsnappen.
- PRINS : Stop, ik kan er niet meer tegen. Ik word nooit zo dapper als die Willem Tell. Wat moet een koning eigenlijk nog kunnen buiten dapper zijn?
- BIEKE : Een goede koning moet natuurlijk ook eerlijk zijn.
- PRINS : Dat is gemakkelijker gezegd dan gedaan. Als koning moet ik heel wat beslissingen nemen. Hoe weet ik nu of ik wel een eerlijke beslissing neem?
- BIEKE : Bij de politie hebben ze toestelletjes. Die vertellen wanneer mensen liegen.
- PRINS : Ik heb een idee. We gaan even wandelen. Ik bijt een agent in zijn been. Die neemt ons mee naar het politiebureau. Daar vraag ik of we dat leugenapparaat eens mogen zien.
- BIEKE : En daarna vragen we of we het even mogen lenen, zeker?
- PRINS : Nee, niet even, voor altijd!
- BIEKE : We kunnen misschien vragen of ze het als geschenk willen inpakken.
- PRINS : Dat is een goed idee.
- BIEKE : Vergeet het maar: als jij een agent in zijn been bijt dan stoppen ze de agent in het ziekenhuis, mij in de gevangenis en jou in de dierentuin.
- PRINS : Dat wil ik niet. Ik heb geen zin om heel mijn leven op domme mensengezichten te kijken.

BIEKE : Wacht eens even! We kunnen zo'n leugentoestel toch zelf maken.

PRINS : *(toont zijn poten)* Ja, ik heb daar echt wel fijne handjes voor.

BIEKE : Ik zal de operatie wel uitvoeren. Jij bent mijn assistent. Hier is jouw schort.

(Zij geeft hem een laken. Prins slaat dat om.) Als dokter heb ik iets nodig om voor mijn mond te doen. *(Prins neemt een zakdoek uit een kast of lade en geeft die aan Bieke.)* Help eens even! *(Bieke en Knul knoeien wat. Hang de zakdoek niet volledig voor de mond. Dat beperkt de verstaanbaarheid.)* Assistent, kan u mijn handschoenen aandoen? *(Zij geeft Prins een paar handschoenen.)*

PRINS : Kan jij dat niet zelf?

BIEKE : Ja, maar dan is het niet echt. *(Prins doet de hand- schoenen aan.)* Nu moet ik de operatie voorbereiden. Eerst moet al het materiaal ontsmet worden. *(Zij neemt een walkman en geeft die aan Prins.)* Ontsmetten!

PRINS : Hoe moet ik dat doen?

BIEKE : Een assistent die niet kan ontsmetten, zal ik moeten ontslaan.

PRINS : Goed dan! *(Hij spuwt op de walkman en veegt hem daarna schoon met zijn arm. Bieke geeft ook een zaklamp en een computerspelletje aan Prins. Deze worden op dezelfde manier ontsmet.)*

BIEKE : Assistent, bent u klaar? Denk eraan, het is een kwestie van leven of dood.

PRINS : Ja, ik ben klaar.

BIEKE : Eerst moet de patiënt verdoofd worden. Vooruit, assistent, geef me iets om de patiënt te verdoven. *(Prins kijkt rond.)* Haast je maar of ik neem een andere assistent in dienst. *(Prins vindt een speelgoedhamer, eventueel zelf te maken.)*

PRINS : Geen paniek, hier is het materiaal om de patiënt te verdoven. *(Bieke slaat met de hamer op de walkman.)* Ziezo, de patiënt is verdoofd.

BIEKE : Dan beginnen we eraan. Schaar. *(Prins neemt een schaar uit een lade.)* Kan het niet een beetje vlugger? Straks ontwaakt de patiënt al uit zijn verdoving?

PRINS : Schaar. *(Bieke knipt wat.)*

BIEKE : Lijm. *(Prins duikt weer in de lade.)* Haast je, want de patiënt verkeert in ademnood.

PRINS : Lijm. *(Bieke kleeft even.)*

BIEKE : Veeg het zweet eens even van mijn voorhoofd. *(Prins doet het.)* Au, let toch op met je scherpe klauwen. Kleefband. *(Prins weer naar de lade.)* Haast je, want de patiënt heeft problemen met zijn hart.

PRINS : Kleefband. (*Bieke kleeft het computerspelletje, de zaklamp en de walkman samen. De detector kan dan gemakkelijk op het hoofd gezet worden, maakt de nodige geluidjes en geeft licht.*)

BIEKE : Bijna klaar... Ik denk dat onze patiënt het haalt. (*Zij zet het toestelletje even op haar hoofd om het te testen.*) Oef, gelukt! (*Ze neemt de walkman weer af. Ze doet de zakdoek voor haar gezicht weg en schudt de poot van Prins.*) Het was op het nippertje, maar samen hebben we dit tot een goed einde gebracht.

PRINS : Gefeliciteerd, dokter.

BIEKE : Dank je! (*Tot Prins*) Nu ben jij de patiënt.

PRINS : Ik wil de patiënt alleen zijn als ik niet moet verdoofd worden.

BIEKE : Jij moet niet geopereerd worden, dus hoef ik je ook niet te verdoven. Ga hier maar zitten. (*Bieke zet een stoel in het midden van de scène.*) Nu zet ik ons toestel op je kop. Als je de waarheid spreekt, gebeurt er niets. Lieg je echter, dan hoor je dit geluid en dan begint dit licht te flikkeren. (*Demonstratie licht- en geluideffect*) Ben je er klaar voor?

PRINS : Ja. (*Geluid- en lichteffect.*)

BIEKE : Wat? Jij liegt al.

PRINS : Ja, eigenlijk ben ik er niet klaar voor. Ik ben alleen verschrikkelijk zenuwachtig.

BIEKE : Geen flauwe kul! Hoe sneller we beginnen, hoe sneller het gedaan is. Ben jij een leeuw?

PRINS : Natuurlijk ben ik een leeuw. Dacht je soms dat ik een duizendpoot of een aardvarken was?

BIEKE : 't Is al goed! Als jij een leeuw bent, dan lust je graag vlees.

PRINS : Natuurlijk! (*Licht- en geluideffect*)

BIEKE : Wat is dat nu? Je liegt! Je lust dus helemaal geen vlees.

PRINS : Nee, eigenlijk ben ik verzot op savooien, spruiten en witloof.

BIEKE : Hoogst eigenaardig voor een leeuw! Goed, je eet misschien geen vlees, maar je doodt toch wel dieren.

PRINS : Natuurlijk, elke leeuw doodt dieren. (*Weer licht- en geluideffect*)

BIEKE : Je liegt weer! Jij bent een echt liegebeest! Waarom dood jij geen dieren?

PRINS : (*stil-beschaamd*) Ik kan niet tegen bloed.

BIEKE : Een leeuw die niet tegen bloed kan, dat heb ik nog nooit gehoord. We zijn al aan de laatste vraag. Doe je best, want tot hiertoe is het resultaat niet schitte